

nomi i. Men det er måske derfor, og her kan jeg jo få et konkret svar, at Venstre har iværksat lukningen af mange skoler i de små landsbyer, nemlig for at få råd til noget af det her, bl.a. i Herning Kommune, hvor man er i gang med drastiske nedskæringer.

Så må jeg også i den forbindelse spørge fru Gitte Lillelund Bech: Er kvaliteten ikke også, at der ikke for børnene er 30 km til skolen, men at den er nogenlunde i nærheden af deres hjem?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Gitte Lillelund Bech kom med nogle indledende bemærkninger om, at motivet for denne her forespørgsel fra min side nok var noget med, at jeg havde et behov for at komme ind i skoledebatten.

Næh, det har jeg ikke. Der har jeg været hele tiden. Her i forrige uge var jeg ovre på Skive Seminarium til et foredrag sammen med en SF-politiker, og her sidste fredag var jeg på Frederiksberg Seminarium, hvor alle politikerne var, undtagen De Konservative. I stedet for var jeg der.

Så jeg føler ikke, at jeg er udenfor. Jeg føler, at jeg er meget indenfor og dermed også har den daglige finger på pulsen. Og jeg mærker nogle feberpulsslag i retning af krise, også krise for fremtidens folkeskole – det er jo derfor, jeg har fremsat dette forslag til vedtagelse – for de lærere, der er på vej ud fra seminarierne til skolerne, har en holdning og en faglig ballast, som er frygtindgydende ringe.

Jeg vil medgive fru Gitte Lillelund Bech, at der er taget skridt i den rigtige retning med F2000, og det er da rigtigt nok, men når fru Gitte Lillelund Bech ikke vil støtte det fremsatte forslag til vedtagelse, er det åbenbart, fordi hun mener, at der sker nok, at det sker hurtigt nok, og at de ting, der er sat i værk, er nok. Det er jo ikke mit indtryk.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Meget kort til hr. Christian H. Hansen: Fra Venstres side har vi faktisk i folkeskoleforligskredsen gennem lang tid og også i sidste folketings-samling arbejdet for, at man skulle kunne lave forsøg med fleksibel skoleledelse, sådan at man kunne undgå at lukke mindre skoler. Men vi siger jo også – og det har jeg også sagt i min ordførertale – at det er kommunernes ansvar, og hvis kommunerne skønner, at en skole med otte børn simpelt hen ikke kan løbe rundt, eller at det ikke

er pædagogisk og fagligt forsvarligt at bibeholde den skole, så synes jeg, at kommunen er i sin fulde ret til at lukke skolen, og det er faktisk, hvad der sker i Herning.

Men jeg vil påpege, at der faktisk nu kan iværksættes forsøg med fleksibel skoleledelse, fælles skoleledelse for mindre skoler, dvs. skoler med under 150 elever, i landsbysamfund under 900 personer.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige: Grunden til, at Venstre ikke kan støtte det her, er faktisk, at vi mener, at det er mere end bare regeringen, der skal komme med de her forslag til, hvad der skal gøres. Fra Venstres side vil vi gerne have en finger med i spillet, og det har vi i folkeskoleforligskredsen. Derfor lægger vi vores indsats dér frem for at stemme for hr. Dahlgaards forslag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg takker da for fru Gitte Lillelund Bechs svar, men i Herning drejer det sig jo ikke om disse otte skoler. Der drejer det sig om drastiske nedskæringer både på folkeskoleområdet og også på børnepasningsområdet som sådant.

Jeg kan forstå, der er meget, meget stor forskel på det, man siger her fra Folketingets talerstol, og så det, man har Venstrepolitikere til at gøre ude i landet. Det må man vel sige, at det kan folk jo selv tænke over. Jeg synes ikke, det virker særlig betryggende.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Gitte Lillelund Bechs parti er medlem af folkeskoleforliget, og det er jo helt fint, men det gjorde jo ikke, at partiet var mere bundet, end at det rent faktisk i slutningen af 1997 sammen med Det Konservative Folkeparti, men uden de andre partier, fremsatte et forslag til folketingsbeslutning om en national kvalitetsstrategi. Så der er jo ingen grund til at føle sig mere bundet end højst nødvendigt.

Det var sådan en serviceoplysning.

Så vil jeg spørge fru Gitte Lillelund Bech om det der med den svenske model, dette at lærerne skulle være specialiserede, sådan at man har nogle, der tager sig af måske de første tre klassetrin, småbørnene, hvor der jo er en anden pædagogik end hos de større børn, og hvor der bliver mulighed for større specialisering: Hvor langt fremme er man med arbejdet på det område i Venstre? Og hvad vil man gøre med det problem, som stadig væk er der, og som ikke ser ud